

ŽIVOTOPIS – KAREL KOTEK

***Zpracovaly:** Martina Štveráková, Natálie Vandrová, Denisa Berdar, Veronika Hovorková, Tereza Lauermannová*

– žákyně 9. třídy FZŠ a MŠ Barrandov II při PedF UK

Spolu s paní učitelkou Mgr. Janou Motyčkovou

Karel Kotek se narodil 27. února 1922 v Liberci. Jeho otec byl důstojníkem v 1. světové válce a maminka Češka s židovskými kořeny. Rodina pana Kotka se neustále stěhovala. První stěhování zažil již ve svých čtyřech letech. Karel Kotek nemá žádné sourozence. Vystudoval Střední obchodní školu v Brně. Od roku 1948 pracoval v Československém rozhlasu.

Roku 1945 vstoupil jako jeden z prvních do KSČ, ale nikdy se neúčastnil jejich schůzí. V letech 1946-1947 poznal, jak sám říká, že to byl „jeden velký podfuk“, a tak roku 1947 vystoupil ze strany bez udání jakéhokoliv důvodu. Roku 1948 měl již práci v Československém rozhlasu v plánovacím oddělení. Jakmile přišel „Vítězný únor“, začal mít pan Kotek strach. Ještě toho roku se stihl oženit. Jednoho dne byl předvolán před vysokoškolskou komunistickou komisí, kde mu následně řekli, že nemá postoj k pracujícím lidem, a tak ho vyloučili z KSČ. V rozhlasu mu nabídli práci v uhelných dolech na Kladně. Protože nechtěl ztratit svoji práci v rozhlasu, přijal to za účelem „napravit se“. Do rozhlasu se již nikdy vrátit nemohl. A tak se s manželkou rozhodli opustit Československo.

Na podzim roku 1951 se definitivně rozhodli utéct z ČSR. Bylo velmi obtížné sehnat převaděče, ale nakonec se jim to přes jednoho známého podařilo. Pan Kotek si s ním dal schůzku v hotelu Juliš, kde následně dohodli místo a čas, kde se mají k útěku sejít. K setkání došlo v sobotu odpoledne na Masarykově nádraží, kde si manželé koupili lístky. Několikrát přestupovali, dokud se nedostali k hranicím, kam dojeli v neděli před polednem. Dále je převaděč poslal už samotné na zdejší hřbitov, kam za nimi později měl přijít ke hřbitovní zdi. Manželé se museli schovat v lese, kde čekali na ostatní několik hodin.

Poté se vydali na několikahodinovou cestu lesem. Po pár hodinách uviděli na stromech tabule, kde bylo napsáno: „Právě teď vstupujete do pohraničního pásma“, což bylo velmi riskantní. Po další hodině už byli na louce, kde tekla potok. Převaděč jim ukázal, že za tím potokem je už Bavorsko. Celá skupina ho rychle přeběhla a následně se všichni oddělili od

skupiny. Pan Kotek s manželkou nevěděli, kde jsou, a tak šli do nejbližší vesnice, kde potkali policistu, kterého hned požádali o azyl.

Manželé Kotkovi dostali po několika letech státní občanství. Navštívili mnoho zemí. Dvacet let žili ve Venezuele. Zpět do Československa se vrátili až po roce 1989.

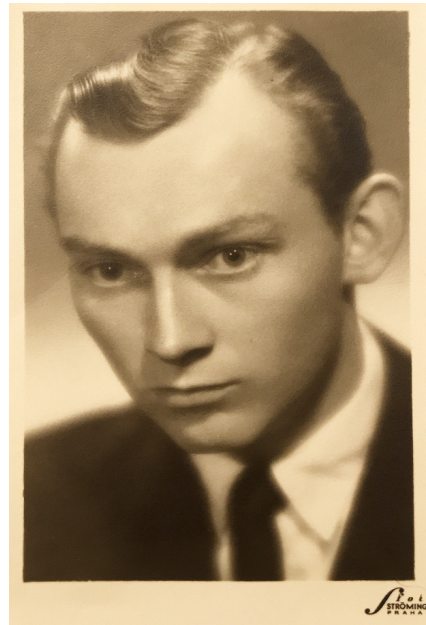

rodiče pana Kotka (tatínek v důstojnické uniformě)

školní foto (sedící třetí zprava)

rodina Kotkových

maturitní fotografie, 1941

